

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
 לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
 שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
 יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

לא סיפורי בדים

מר מאיר זיילר

שואה חסיד באבוב - שהיה מטופל אז בשלושה ילדים קטנים, בעודו מתגורר בשכונת בושוויק, שבוויליאמסבורג - הלך לפגוש את הרבי מליובאוויטש החדש, בעקבות הפצרותיו של חבר. הרבי ביקש להעניק לו חמישים דולר, שאותם הוא סירב לקבל משום שלא היה זה מכבודו לקחת את הכסף, אך הרבי גם העניק לו ברכה, המלווה את משפחתנו עד עצם היום הזה. אני התחנתתי עם אישה ממשפחה חב"דית. לחמי, ר' דוד דויטש, הייתה קירבה מיוחדת אל הרבי. הוא היה בעליו של מפעל לפלסטיקה, ואני הצטרפתי אל העסק המשפחתי.

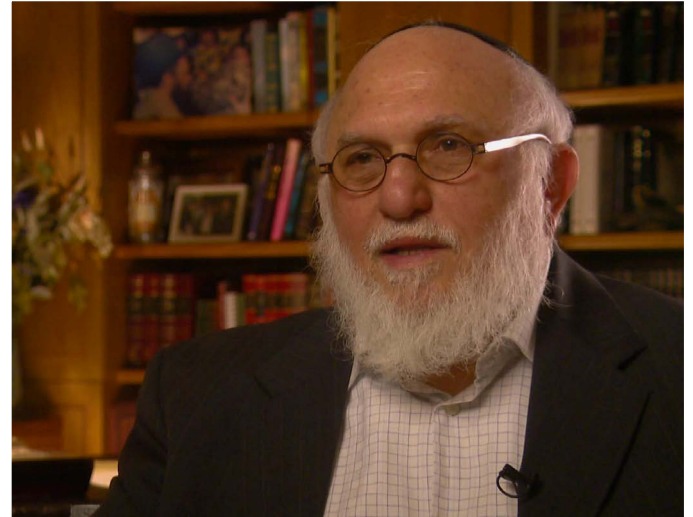
אחרי מלחמת יום הכיפורים ותוצאותיה הקשות, שאל חמי את הרבי מה עליו לעשות כדי לסייע לישראל. הוא היה בטוח שהרבי יאמר לו לכתוב צ'ק לטובת אחד ממוסדות חב"ד הפועלים גדולות ונצורות בארץ הקודש, אולם תשובתו של הרבי הייתה שונה בתכלית. "פתח עסק בארץ ישראל", הוא אמר. "העולים החדשים זקוקים לעבודה. בנה שם מפעל - אתה תצליח מאוד, וגם תצמח מכך תועלת עבור משפחות רבות".

חמי לא סבר שיש היגיון עסקי רב במיזם שכזה, ולכן בתחילה נמנע מלפעול בכיוון. אבל הרבי התעקש. בכל פעם שנכנסנו אליו, או עברנו על פניו להתברך, הוא היה שואל, "ר' דוד, מה קורה עם העסק בארץ ישראל?"

למען האמת, איש מאתנו - לא חמי, לא בניו, לא חתניו - היה מעוניין במיזם הזה. היועצים שלנו אמרו לנו שזה צפוי להיות כישלון גמור. לכן, ההסבר שחמי נתן לרבי היה שאנו מנסים - ואכן, באמת ניסינו - אך נתקלנו בבעיות מצד הבירוקרטיה הישראלית.

כדי לפתוח עסק בישראל, ניצבנו בפני סדרה ארוכה של מכשולים - היינו זקוקים להיתרים מצד הממשלה, לאישורים מטעם משרדי ממשלה שונים, וכו'. היה זה תהליך קשה ומתיש, ואני מוניתתי להיות האחראי על קידומו. נסעתי לארץ הקודש הלוח ושוב, וכבר התעייפתי מכל העניין. לכן, השתדלתי בכל כוחי לשכנע את חמי שישכנע את הרבי לוותר על המהלך.

למעשה, שוחחתי בעצמי עם הרבי על הנושאים הללו ביחידות שהייתה לי בקיץ של שנת תשל"ו (1976). אולם, במקום לקבל את הטיעונים שלי על כך שעלינו לוותר על כל הרעיון, הרבי אמר לי, "איך אתה מצפה להצליח בניהול עסק, כאשר אתה לא נמצא שם בשטח?"

אני איש עסקים ותעשיין. הסיפור שרציתי לספר כאן, הוא כיצד השקיעה משפחתי - למרות הטיעונים המוצקים שהציגו כל המתנגדים והשוללים, ובניגוד מוחלט לתכתיבי החוש העסקי המפותח שלנו - במפעל טקסטיל בישראל, תוך ידיעה שזה עומד להיות מיזם בלתי רווחי. ראינו את זה כסוג של תרומה וצדקה, הפסד לטווח קצר, שכן לא היה שום סיכוי שהעסק הזה ישרוד לטווח הארוך.

מדוע עשינו זאת אפילו כשידענו שלא נכון לעשות זאת?

עשינו זאת משום שהרבי מליובאוויטש אמר לנו לעשות זאת, ובתור חסידים שלו, שמענו בקולו. בפועל, למרות כל התחזיות הקודרות, ולמרות הציפיות השליליות שלנו, העסק הצליח. הוא הצליח לא רק בקטן, אלא בגדול, בענק אפילו - לא רק במונחים ישראליים, אלא במונחים אמריקניים, במונחים גלובליים, ברוך ה'.

ההסבר היחיד שאני יכול לתת להצלחה הזו, על אף שלפי כל חשבון הגיוני היה צפוי כישלון, הוא שבארץ ישראל שורה ברכת ה' מיוחדת (עובדה שאותה הבין הרבי טוב יותר מכל איש עסקים), ושבנוסף לכך, המיזם המסוים הזה נעשה בהכוונתו ובברכתו של הרבי בכבודו ובעצמו.

תחילתו של הסיפור עם פטירתה של אמי ע"ה בשנת תשי"א (1951), כשאני בן ארבע שנים. אבי האלמן, ניצול

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
 with the
 REBBE

שיהיה נוכח בשעת הבדיקה ויפקח על ההליך, ואז הכל עבר שלום וקיבלנו את האישור המיוחל.

ככל שהלך וגבר הביקוש ברחבי העולם, בנינו עוד מפעל ואחר כך עוד אחד, כאשר כל העת אנו מרחיבים את היקפי הייצור. נכון להיום - אף שכמפעל בבעלות פרטית, איננו החברה הגדולה בישראל בתחום - אנו נחשבים כאחד מיצרני הטקסטיל המובילים במדינה, והקטיפה שלנו נחשבת כטובה ביותר מבחינת בקרת איכות ועיצוב עדכני, ובזכות אלה יצא לנו מוניטין בכל רחבי העולם.

האם משהו מכל זה היה קורה לולי התעקשותו של הרבי? אין ספק שלא.

היועצים הכלכליים שלנו אמרו לנו שהמיזם הזה צפוי לכישלון. הם אמרו, "לכו אל הרבי שלכם ואמרו לו שהוא לא מבין בתעשייה, ושהוא לא מבין בכלכלה. אי אפשר להרוויח כסף בישראל. אי אפשר לפתח תעשייה משגשגת בישראל. מה שהוא אומר לכם הוא חסר כל היגיון".

אני מודה לה' ששמענו בקולו של הרבי, אף שבתחילה כלולנו היינו משוכנעים שאנו עומדים להיכשל. בזכות העובדה ששמענו בקולו, אנו נמצאים כאן היום ומנהלים עסק שמספק פרנסה עבור יותר ממאה משפחות. כל הזכויות על כך שמורות לרבי.

מר מאיר זיילר מתגורר עם משפחתו בנחלת הר חב"ד שבקריית מלאכי, שם הוא מנהל את פלוקטקס תעשיות. הוא רואיין בביתו בחודש שבט תשס"ח (2008).

זו בשום פנים ואופן לא התשובה שלה ציפיתי. אך הרבי הוסיף וציין כי מאחר שעכשיו חופשת הקיץ, הרי זה הזמן האידיאלי לבצע את המעבר לארץ ישראל, וכך יוכלו הילדים להתחיל שם את שנת הלימודים החדשה.

היה לי מאוד קשה לקבל את הרעיון הזה - עבורי אישית, לעבור לחיות בישראל היה נדמה כסוג של עונש מאסר - אבל אשתי קיבלה את החדשות ברוח טובה. וכך, על פי המלצתו של הרבי, עלינו לארץ הקודש והתגוררנו בעיירת הפיתוח הדרומית קריית מלאכי, בדירה שגודלה היה כרבע מזה של ביתנו בקראון הייטס.

אחרי שנה שם, אמרתי לרבי שאני כבר לא מסוגל לשאת עוד את כל התסכולים שנאלצתי להתמודד אתם, וניסיתי לשכנעו כי עלינו לשוב לאמריקה. בתגובה אמר לי הרבי, "הזמנים הקשים כבר מאחוריק; מעתה, יהיה קל יותר". ואכן כך היה.

לפתע, דלתות שקודם לכן היו סגורות בפנינו, החלו להיפתח - מול פקידי משרדי הממשלה, מול פקידי המכס, מול הבנקים. קשרתי קשרי ידידות חדשים. בשלב מסוים ערכו לי היכרות אישית עם ראש הממשלה מר מנחם בגין, שהפתיע אותי כשסיפר, "בפעם האחרונה שביקרתי אצל הרבי, הוא שוחח עמי על אודותיך. אני מקווה כי מעתה לא יהיו לך עוד בעיות".

וכך יצא לדרך בשנות תש"ל (1970) המאוחרות המפעל שלנו - פלוקטקס תעשיות באיזור התעשייה של קריית מלאכי - שנודע בהמשך כיצרון בד האימפלה המפורסם.

היינו הראשונים בעולם לייצר בד דמוי קטיפה המיועד לוולונות, בד צפוף במיוחד שהיה בלתי חדיר לקרני אור, וכך ייתר את הצורך בבד הצללה נוסף. לא זו בלבד, אלא שהיה זה בד רך, מוצר ייחודי שהפך להיות מאוד מבוקש באנגליה ובכל רחבי העולם.

בתחילה, השוק האנגלי התברר כקשה במיוחד, משום שהייתה להם דרישה שכל בדי הריפוד יהיו מעכבי בעירה. החומר הכימי המעכב בעירה גרם לבד להתקשות, אך הצלחנו למצוא דרך להתגבר על הבעיה הזו. ערכנו בדיקות במעבדות שלנו, ווידאנו שהבדים שלנו עומדים בכל התקנים שלהם, אך הלקוחות הללו לא הסתפקו בכך. הם דרשו תעודה מטעם מעבדה באנגליה, וזו הכשילה שוב ושוב את המוצר שלנו.

ביקשתי את ברכתו של הרבי שלוש פעמים עד שהמעבדה האנגלית אישרה את המוצר. אחרי שביקשתי את ברכת הרבי בפעם השלישית, ונוכחתי לראות עד כמה הופתע הרבי מעצם הבקשה, הבנתי שהבדיקות באנגליה אינן מתבצעות כראוי, מסיבה זו או אחרת. שלחנו לשם את הכימאי הראשי שלנו

השבוע לפני:

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

< תרפ"ט (1928) — במעמד חוג מצומצם של ידידים וקרובי משפחה, נחתם סטר התנאים של הרבי והרבנית חי' מושקא בריגה, לטביה, לקראת החתונה שעתידה הייתה להיערך בי"ד בכסלו בוורשה, פולין. ¹ ו' בכסלו

< תשל"ט (1978) — הרבי יצא מ-770 בלוויית חברי המזכירות אל הבניין הסמוך, 784, שם סיר במשך כחמישים דקות בתערוכת ציורים של הצייר ר' ברוך נחשון, שהתקיימה במסדרונות ובחדרי הקומה הראשונה של הבניין. במהלך הסיוור העיר הרבי הערות רבות בנוגע לפרטים שונים בציורים. ¹ ו' בכסלו

1 אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ, כרך טו, עמ' 1

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים מנשפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המבגש שלי עם הרבי'.
להזמנות: JEM.CO.IL ובחניוני הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org